

Konserwacji naprawy i uzupełnienia uszkodzonych elementów drewnianych wymaga XIX wieczna stolarka okien.

Oczyszczenia z łuszczącej się farby oraz konserwacji wymagają również drewniane lukarny dachu pałacu.

4. PROGRAM PRAC PRZYGOTOWAWCZYCH I REMONTOWO-KONSERWATORSKICH

(ze wskazaniem podziału na etapy realizacji prac)

ETAP I – PRACE PRZYGOTOWAWCZE DOTYCZĄCE CAŁEGO OBIEKTU I REMONT ELEWACJI PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI PAŁACU Z 1873 R.

- Opracowanie ekspertyzy konstrukcyjnej dotyczącej pęknięć w ścianach kaplicy i w pozostałych ścianach pałacu (zwłaszcza w elewacji zachodniej).
- Przeprowadzenie badań stratygrafii warstw tynkarskich, w szczególności wokół zarysu pierwotnych okien parteru (w tym ewentualnych pozostałości warstw dekoracji sgraffitowej) oraz wykonanie badań laboratoryjnych próbek tych warstw.
- Opracowanie projektu kolorystyki elewacji i rekonstrukcji wybranych elementów dekoracji sgraffitowej (z uwzględnieniem ewentualnych uściśleń rozwiązań technologiczno-konserwatorskich w dostosowaniu do wyników badań).
- Skucie płaszczyzn tynku cementowego i cementowo wapiennego w miejscach wtórnych napraw i przecierek oraz warstw tynkarskich w strefach pęknięć na elewacjach północnej części pałacu.
- Przeszycie pęknięć wg szczegółowych wskazań ekspertyzy konstrukcyjnej przy pomocy zbrojenia spoin i przemurowania większych szczelin w licu.
- Wymiana spękanych cegieł i uzupełnienie ubytków w licu muru cegłą ceramiczną marki 150 na zaprawie cementowo wapiennej 1-1:7.
- Wzmocnienie uszkodzonych powierzchni lica ceglanego preparatem Funcosil KSE 300 E firmy Remmers (lub równoważnym).
- Usunięcie warstw farby emulsyjnej z lica elewacji.
- Wykonanie podkładowej warstwy tynku cementowo wapiennego z zastosowaniem wapna gaszonego dołowanego lub hydratyzowanego – lasowanego min. 2 tygodnie przed zastosowaniem.